

Πρόγραμμα.

«Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη ὅτι ἐκτίθεμαι βουλευτής. Προκειμένων τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἠρωτήθην ὑπὸ φίλων, ἂν δὲν θέλω θέσει κάλπην καὶ ἐγώ, καὶ ἐπιδιώξει τὴν ἐγκατάταξίν μου εἰς θάτερον τῶν συνδυασμῶν τῆς ἸΑττικοβοιωτίας.

Εἰς ἀμφοτέρω ἀπεκρίθην ἀρνητικῶς. Κάλπην δὲν θέτω, οὐχὶ διότι δὲν ἐννοῶ τὴν τιμὴν, ἣν περιποιεῖ καὶ τὴν σπουδαιότητα ἣν ἔχει διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἢ βουλευτικὴ ἐνέργεια, ἀλλὰ διότι δὲν θεωρῶ ἑμαυτὸν ἰκανώτερον ἄλλων εἰς τὸ νὰ ἐξυπηρετήσω τὴν πατρίδα. Τὸ καθῆκον τοῦτο ἐπροσπάθησα νὰ ἐκτελέσω ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη. Ἐὰν ὑπάρχωσιν τινες τῶν συμπατριωτῶν μου φρονοῦντες ὅτι καὶ ἐν τῇ Βουλῇ δύναμαι ἔτι νὰ φανῶ χρήσιμος, καὶ θελήσωσιν, ὅπερ δὲν μοὶ φαίνεται πιθανόν, αὐθορμητῶς, καὶ καθ' ὃ ἔχουσιν εἰλευθέρῳ ἐκλογέων δικαίωμα, νὰ μὲ καλέσωσιν εἰς αὐτήν, βεβαίως δὲν θέλω ἀρνηθῆναι, κωφεύων εἰς τὴν κλήσιν, νὰ ὑπηρετήσω τὸ Ἔθνος μου κατὰ δύναμιν.

Ἐγκατάταξιν δ' εἰς συνδυασμὸν, καὶ ἂν αὐτοὶ ἐθήρευον ψήφους, πάλιν δὲν θὰ ἐπεδίωκον, διότι, ἂν εἰσηχόμεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὡς ἐντολήν μου θὰ ἐθεώρουν τὴν ἐξυπηρετήσιν, οὐχὶ κόμματος, ἀλλὰ τῆς πατρίδος.

Αἱ δύο αὗται τάσεις θὰ συνεδυάζοντο βεβαίως, ἂν ἀρχαὶ διήρουν τὰ κόμματα. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει οὕτω σήμερον παρ' ἡμῖν. Γενικὰς τινὰς ἀρχάς, πάντα τὰ κόμματα τὰς αὐτὰς πρὸςβεύουσιν. Ὡς πρὸς τὰς εἰδικωτέρας δέ, ἕκαστον ἄτομον ἄλλας πρὸςβεύει καθ' ἑαυτό, ἀνεξαρτήτως τῆς μερίδος εἰς ἣν ἀνήκει. Αἱ μερίδες δ' ἔχουσι συνήθως χαρακτηῖρα προσωπικόν, ἐξ οὗ καὶ ἐνίοτε συμβαίνει τινὰ τῶν μελῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην νὰ μεταβαίνωσι, τὴν ἀντίπαλον. Ὅτι εἰς ἀλλήλας προσάπτουσιν, ἐστίν, οὐχὶ ὅτι ἀντίθετα ἐπαγγέλλονται, ἀλλ' ὅτι οἱ κεκλημένοι τὰ ἐπαγγελόμενα νὰ ἐφαρμόσωσι μειοῦνται ζήλου, ἰκανότητος, ἢ τῶν ἄλλων παρὰ τῶν πολιτευομένων ἀπαιτουμένων προσόντων. Τοιαύτη ὁμως ἀτομικὴ ἐκτίμησις ἐστὶ δικαίωμα ἑκάστου τῶν ψη-

φοφόρων καὶ ἐκάστου τῶν βουλευτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ἀντικείμενον πολιτικῶν σπουδαίων συνδυασμῶν.

Τὸ κόμμα, εἰς ὃ ἀνήκει ἕκαστος τῶν βουλευτῶν παρ' ἡμῖν, ἐμφαίνει μὲν τίνων ἐστὶν ὁπαδὸς ἢ ἀντίπαλος, τίνων ἐπιθυμεῖ ἢ θέλει τὸ ἐφ' ἑαυτῷ διενεργήσει τὴν πτώσιν ἢ τὴν στερέωσιν ἤκιστα ὅμως καὶ τὸ τὶ ἐπαγγέλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὅπερ καὶ μόνον ἐστὶ τὸ ἐνδιαφέρον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τοὺς ἐκλογεῖς.

Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ, ὅτι ἕκαστος ψήφους ἐπιζητῶν, ἢ ἐκάστη μερὶς ἀξιοῦσα τὴν εἰς χεῖρας τῆς διατήρησιν ἢ περιέλευσιν τῆς ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ καταδεικνύη διὰ προγράμματος εἰς τοὺς ψηφοφόρους, ἐκτὸς ἂν δυνηθῇ διὰ τῶν ἔργων τῆς, τί ἐκ τῆς ἐκλογῆς δικαιοῦνται ν' ἀπαιτῶσι καὶ νὰ περιμένωσιν.

Ἄν μοι ἐπεφυλάττετο ἢ ὑπό τινων ἐπαγγελθεῖσά μοι τιμὴ τοῦ νὰ τύχω τινῶν ψήφων τῶν συμπολιτῶν μου, εὐγνωμονῶν τοῖς προτιθεμένοις νὰ μοι χορηγήσωσιν ἐπί τῆς ἀφορμῆς τοῦ νὰ δειχθῶ ἵσως ἐπιχορηγῶν τῆ πατρίδι, καθήκον θὰ ἐνόμιζον νὰ καταστήσω δημοσίως γνωστόν, οὐχὶ μετὰ τίνων ἀτόμων θὰ συγκαταταχθῶ, ἀλλ' ὅτι αἱ ἐπόμεναι ἔσονταί μοι ἀρχαί, ὧν θὰ ὑπερμαχήσω.

Α') Ἡ Βασιλεία, συνταγματικὴ καὶ ἀνεύθυνος, ἐπομένως ἀπρόσβλητος, ἐστὶ τὸ κέντρον τοῦ ἠθικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς συντηρήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς πατρίδος.

Β') Τὸ πολίτευμα, μέχρις οὗ νομίμως ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταρρυθμισθῇ, ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς. Ἐπειδὴ ὅμως, ἐξ ἐπαναστατικῆς προκύψαν πηγῆς, ἐπιδέχεται ἐν πολλοῖς νὰ κριθῇ οὐχὶ ἐστερημένον σφαλμάτων εἰς τὸ ἔθνος ἐπιβλαβῶν, πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ αὐτοῦ ἡ διόρθωσις, ἀλλὰ μόνον καθ' ὅσον δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐνομίᾳ, ἄνευ βιαίων καὶ ἐπικινδύνων ἀνατροπῶν.

Γ') Τῆς Ἑλλάδος μικρᾶς οὔσης καὶ ὀλιγανθρώπου, τὸ μέλλον στηρίζεται κυρίως εἰς ἣν θέλει ἐμπνεύσει ὑπόληψιν εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις, τὰς ἰθύνουσας τὴν τύχην τῶν ἐθνῶν. Καὶ ὁ μὲν ἱερός ἡμῶν ἀγὼν ἀπέδειξεν εἰς τὴν ἐκπεπληγμένην Εὐρώπην ὅτι ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐξακολουθοῦσι ζῶντες οἱ ἥρωες τῶν,

μεγάλων χρόνων τῆς ἀρχαιότητος. Μένει δ' ἔτι ν' ἀποδειχθῆ ὅτι καὶ ὑπὸ τὰς ὑπολοίπους ἐπόψεις, τὴν ἠθικὴν, τὴν διανοητικὴν, τὴν πολιτικὴν, δὲν ὑπολείπονται οἱ νῦν Ἕλληνες τῶν προγόνων αὐτῶν, καὶ ἄξιοι εἰσίν, οὐ μόνον τῆς ἀνεξαρτησίας των, ἀλλὰ καὶ τοῦ νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν χρήσιμον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικῶν εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων.

Μένουσιν ἐπομένως πολλὰ ἐπιμελῶς νὰ ἐπιδιωχθῶσιν, ἅτινα λυπηρῶς μέχρι τοῦδε παρημελήθησαν.

Δ') Τὸ νεῦρον ἐκάστου εὐνομουμένου ἔθνους εἰσὶ τὰ οἰκονομικά: τὸ πρῶτιστον δ' αὐτοῦ καθῆκον καὶ συμφέρον ἐστίν, ἔντιμον ὄν εἰς τὰς συναλλαγὰς του, ν' ἀποφεύγῃ χρέη, εἰς ὧν δὲν θὰ ἐπήρκει τὴν ἐντελῆ καὶ ἔγκαιρον ἀπότισιν.

Ὑπάρχουσιν ἐργασίαι καὶ ἐπιχειρήσεις ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἐπιθυμηταί. Καὶ πρέπει μὲν νὰ ἐπιδιωκῶνται, ἀλλ' οὐχὶ δι' ἕξαντλήσεως τῆς ζωοφόρου τοῦ ἔθνους ἰσχύος. Οἱ φόροι εἰσὶ βάρος ἀναγκαῖον καὶ ἀναπόφευκτον, πάλαι πρέπει νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τῶν φορολογουμένων. Τότε δὲ δανείων πρέπει τότε μόνον νὰ ἐπιβαρύνωσι καὶ τὸ μέλλον, ὅταν τὰ δανεισθέντα κεφάλαια ἐξακολουθήσωσι καὶ εἰς ἐκεῖνο φέροντα ὄφελος.

Ὁ ὀπλισμὸς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν πρέπει νὰ μὴ ἀμεληθῆ, ἀλλ' ἐντὸς ἐμφρόνων ὁρίων. Ἡ ἰσχὺς ἡμῶν ἐστὶ κυρίως τῶν ἰσχυρῶν ἢ ὑπόληψις, ἣτις καὶ ἀόπλους μᾶς ἐνδυναμεῖ, καί, ἥς ἄνευ, μικρὸν δι' ἡμᾶς ἰσχύουσι καὶ αἱ δαπανηρότεροι τῶν παρασκευῶν.

ΣΤ') Ἡ πρωτίστη βᾶσις τῆς ἠθικῆς τῶν λαῶν ἀναπτύξεως ἐστὶν ἡ θρησκεία, ἡ δὲ τῆς διανοητικῆς ἢ ἐκπαίδευσις. Πρόνοια νομοθετικὴ πρέπει νὰ ληφθῆ ὑπὲρ μορφώσεως καὶ ἀξιοπρεποῦς διατηρήσεως (μισθοδοσίας) τοῦ κλήρου, ὡς καὶ ὑπὲρ τοιούτου κανονισμοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὥστε ἡ μὲν κατωτέρα νὰ ἐκτείνηται καὶ ἐπιβάλληται ὑποχρεωτικῶς, ἀλλ' ἄνευ διδάκτρων, εἰς ἅπαντα τὸν λαόν, ἡ δ' ἄνωτέρα, ὑποκειμένη εἰς δίδακτρα ἀνάλογα τῷ βαθμῷ αὐτῆς, νὰ περιορίζηται εἰς τοὺς θέλοντας καὶ δυναμένους ν' ἀπολαύωσι αὐτῆς.



Ζ΄.) Διὰ τὴν ὑλικὴν δὲ τοῦ Ἔθνους ἀνάπτυξιν ἀναγκαῖον ἔσται νὰ νομοθετηθῇ σύστασις γεωργικῶν σχολείων καὶ τραπεζῶν εἰς τὰ μάλιστα καλλιεργείας ἐπιδεκτικὰ μέρη τοῦ κράτους, ναυτικῶν δὲ μάλιστα εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους: διὰ δὲ τὴν πρόοδον καὶ τελειοποίησιν τῆς βιομηχανίας νὰ ὀργανωθῇ σχολεῖον, οἷον εἶχεν ὀρίσει ὁ Εὐάγγελος Ζάππας, συνδέσας αὐτὸ μετὰ τῶν ἐκθέσεων.

Η΄.) Πᾶσαι δ' αἱ λοιπαὶ προτάσεις καὶ λεπτομέρειαι, αἵτινες θὰ ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν Βουλὴν, πρεσβεύω ὅτι πρέπει νὰ συζητῶνται καὶ ἀποφασίζονται, οὐχὶ ὑπὸ προσωπικὴν ἢ κομματικὴν ἔποψιν, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

Αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἀρχαί, ὧν τὴν ἐφαρμογὴν ἤθελον ἐπιδιώξει, ἂν οἱ τιμήσαντές με διὰ τῆς προτάσεως αὐτῶν ἤθελον ἐπιμείνει νὰ μοὶ διανοίξωσι τὴν εἰς τὴν Βουλὴν πρόοδον.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις, - Σεπτεμβρίου 1890.

Καθ' ἣν δ' ἡμέραν ἐδίδοντο αἱ εἰδήσεις βουλομένων νὰ ἐκθέσωσι κάλην, ἔλθων ὁ φίλος, ὅστις πρῶτος μοὶ ὠμίλησε περὶ τῆς ἐκλογῆς, μοὶ ἐκόμισεν ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ 45 πολιτῶν, ἐν ᾧ πολὺ ὀλιγώτεροι ἦρχουν, καὶ μοὶ τὴν ἀφῆκεν, ἵνα αὐθημερὸν ἐπιδώσω αὐτήν. Καὶ τὴν ἔλαβον μὲν, ἵνα μὴ ἀφήσω εἰς τοὺς ὑπογράψαντας τὴν φροντίδα τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, διότι θὰ τοὺς ὑπέβαλλεν εἰς δαπάνην 200 δραχμῶν· ἀλλὰ τὴν ἀφῆκα νὰ κῆται παρ' ἐμοί, πρῶτον μὲν διότι, καθ' ἃ ἐπρέσβευον, τὴν ὑποψηφιότητα ἔπρεπε νὰ προτείνωσιν οἱ ψηφοφόροι, δεύτερον δὲ καὶ διότι δὲν εἶχον τὰς 200 δραχμάς.

Ἄλλὰ πρὸς τὸ ἑσπέρας ἦλθε παρ' ἐμοὶ φίλος τις, συγγενῆς τοῦ κ. Ῥάλλη, υἱοῦ τοῦ ποτὲ συνυπουργοῦ μου, καί, ἐπαναλαβὼν μοι τὰ περὶ τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ διαθέσεων τῶν ἐκλογέων, μ' ἐβεβαίωσε καὶ περὶ τῆς προθύμου τοῦ συγγενοῦς του συμπράξεως, καὶ ὅτε, ἐκφράσας αὐτῷ τὴν εὐγνωμοσύνην μου, τῷ εἶπον τίνες ἦσαν αἱ ἀρχαὶ ἃς ἐπρέσβευον, μοὶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διότι,

